

Lekcja 1

5 kwietnia

NAJWAŻNIEJSZE ZASADY PROROCTWA

Tekst przewodni: Jr 9,24.

Zakres studium: 2 Tm 3,15-17.

Część I: Przegląd

Na początku każdego semestru profesor biblistyki w seminarium zadawał studentom proste, ale wymagające pytanie: „Jakie jest najważniejsze narzędzie dostępne dla was pomagające wam zrozumieć *Biblię*?”. Studenci odpowiadali rozmaicie, w zależności od punktu widzenia: „słowniki biblijne”, „modlitwa”, „Duch Święty”, „znajomość języków biblijnych” (hebrajskiego i greckiego), „*Biblia* w formacie elektronicznym” itd. Po wysłuchaniu wszystkich odpowiedzi profesor wyjaśniał, że to wszystko jest ważne i pomocne, ale jest jeszcze jedno najważniejsze narzędzie, jakiego nie wymienili - czas.

Niewątpliwie najważniejszym narzędziem w studiowaniu *Pisma Świętego* jest to narzędzie czasu, którego najczęściej - jak się wydaje - najbardziej nam brakuje. Kiedy jesteśmy gotowi i zdecydowani poświęcić czas na uczenie się i studiowanie *Biblii*, Musimy zadać sobie ważne pytanie: Jak czytać *Biblię*? To znaczy, jakie są zasady, którymi powinniśmy się kierować w dążeniu do zrozumienia tej szczególnej Księgi?

Tematy lekcji:

W tym tygodniu przestudujemy dziesięć zasad czytania i interpretowania biblijnych proroctw. Pięć pierwszych zasad dotyczy samego tekstu: czytanie z otwartością (jak nowy tekst), czytanie z uwagą (jak ważny tekst), czytanie z poczuciem estetyki (jako piękny tekst), czytanie z uwzględnieniem kontekstu (jako części *Pisma Świętego*) oraz czytanie powiązane (z odniesieniem do innych fragmentów *Biblii*).

Pięć kolejnych zasad dotyczy naszej reakcji na tekst. Zasady te mają dać nam pewność, że słuchamy Słowa Bożego. Są to: zasada czytania tekstu w sposób duchowy (jako natchniony tekst), czytanie inteligentne (jako trudny tekst), czytanie wspólne (jako tekst dla wspólnoty), czytanie egzystencjalne (jako tekst dotyczący naszego życia) i czytanie etyczne (z odpowiedzialną interpretacją).

Część II: Komentarz

Uwaga skierowana na tekst:

Tekst biblijny jest podstawą wszelkiej dyskusji na temat biblijnych proroctw. Zatem pierwszą intencją czytelnika powinno być przeczytanie tekstu proroctwa nastawieniem umysłu na uczenie się.

1. *Czytanie z otwartością.* Czytaj tekst tak, jakby był nowy dla ciebie i jakbyś nigdy wcześniej nie miał okazji go zrozumieć. Ciekawe, że sam Daniel zaczął rozumieć otrzymane proroctwo (Dn 9,2) dopiero po tym, jak uznał, że go nie rozumie: „byłem jednak zaniepokojony widzeniem i nie rozumiałem go” (Dn 8,27). *Biblia* mówi, że ludzie z natury znajdują się w „ciemności” (J 1,5). Powszechną pokusą, na jaką są narażeni ci, którzy studiują biblijne proroctwa, jest odczucie, że rozumieją jej przesłanie, nawet jeśli osobiście nie przeczytali tekstu. Wskutek tego ludzie narzucają swoje myśli biblijnemu tekstowi (eizegeza), zamiast pozwolić, by tekst przemawiał sam za siebie (egzegeza). Tak się dzieje, kiedy czytamy biblijne proroctwa z punktu widzenia własnego rozumowania albo w świetle współczesnych wydarzeń.

2. *Czytanie z uwagą.* Biblijne proroctwa zawierają ważne informacje dotyczące losu świata oraz cenną prawdę o zbawieniu (2 Tm 3,15-17). Biblijni prorocy starannie dobierali słowa i formy wyrazu, by przekazać natchnioną wizję. Dlatego czytaj tekst powoli, zwracając baczną uwagę na słowa. Przeczytaj tekst kilka razy, by upewnić się, że nic nie przeoczyłeś przy czytaniu. W ten sposób „w miejscach, gdzie nieuważny czytelnik znajduje martwą pustyni tryska żywa źródłana woda” (Ellen G. White, *Wychowanie*, wyd. 2, Warszawa 2010, s. 133). Lepiej przyznać, że czegoś nie rozumiesz, niż zadowalać się płytkim czy błędnym rozumieniem tekstu.

3. *Czytanie z poczuciem estetyki.* Formy literackie tekstu (jego struktura i paralelizmy) pomagają w zrozumieniu proroczego przesłania. Proroctwo z Dn 2 o posągu jest objaśnione przez paralelne proroctwo o czterech bestiach w Dn 7. Występują także paralelizmy między proroctwami *Księgi Daniela* i proroctwami *Apokalipsy Jana*. Poniższa tabela ilustruje paralelizmy proroczej wizji Ap 13-14 z proroctwem Dn 7 i paralelnym do niego proroctwem Dn 8:

Dn 7

Bestia z morza (Dn 7,1-3)
Bestia z morza (Ap 13,1a)
Lew (Dn 7,4)
Niedźwiedź (Dn 7,5)
Pantera (Dn 7,6)
Bestia o 10 rogach (Dn 7,7)
Uzurpacyjna potęga (Dn 7,8)
Dzień Pojednania (Dn 7,9-12/Dn 8,14)
Syn Człowieczy (Dn 7,13-14)

Ap 13-14

Bestia o 10 rogach (Ap 13,1b)
Pantera (Ap 13,2a)
Niedźwiedź (Ap 13,2b)
Lew (Ap 13,2c)
Uzurpacyjna potęga (Ap 13,3-18)
Trójjanielskie poselstwo (Ap 14,1-13)
Syn Człowieczy (Ap 14,14-16)

Przedstawione paralelizmy wskazują, że niebiański Dzień Pojednania (Dzień Sądu) w Dn 7-8 odpowiada głoszeniu na Ziemi przesłań trzech aniołów z Ap 14.

4. *Czytanie z uwzględnieniem kontekstu.* W historycznym kontekście starcie między armią babilońską z północy i armią egipską z południa pod Karkemis (por. Dn 1,1 z Jr 46,2) zostało użyte w *Księdze Daniela* jako wzorzec proroctwa o eschatologicznej wojnie między królem północy a królem południa (Dn 11). W kontekście literackim fakt, iż Dn 7 jest napisany w języku aramejskim, czyli uniwersalnym języku tamtych czasów, zaś Dn 8 jest napisany po hebrajsku, w języku Izraelitów, wskazuje, że proroctwo Dn 7 skupia się na ziemskich królestwach i ma wydźwięk powszechny, podczas gdy proroctwo Dn 8 dotyczy głównie ludu Bożego i ma wydźwięk duchowy.

5. *Czytanie powiązane.* Zważywszy, iż tekst proroczy sam się interpretuje, konieczne jest poszukiwanie znaczenia tekstu przede wszystkim w nim samym. Takie podejście jest oparte także na fundamentalnej zasadzie, którą Ellen G. White przytacza niejako za Marcinem Lutrem: „*Pismo Święte* interpretuje *Pismo Święte* - jeden fragment jest kluczem do zrozumienia innych” (Ellen G. White, *Evangelism*, s. 581). Na przykład, działania barana i kozła w Dn 8 wraz z licznymi lingwistycznymi powiązaniem z Kpł 16 sugerują, że proroctwo Dn 8 skupia się na Dniu Pojednania.

Uwaga skierowana na osobistą reakcję

Jakość studiowania proroctwa zależy od nastawienia umysłu osoby studiującej tekst.

1. *Czytanie tekstu w sposób duchowy.* *Pismo Święte* jest natchnione przez Boga. Tak więc jest logiczne, że aby w pełni i prawdziwie docenić dany tekst, należy zaangażować czynnik duchowy. Duchowe rzeczy muszą być „duchowo rozsądane” (1 Kor 2,14). W praktyce oznacza to, że wiara i modlitwa stanowią istotny wkład w powodzenie egzegezy. Modlitwa dodaje do studium cud Bożego wsparcia. Wiara w to, że Bóg natchnął biblijny tekst proroctwa i że proroctwo to się spełni, daje umysłowi zdolność widzenia tego wypełnienia tak, jak nie potrafią go zobaczyć inni.

2. *Czytanie inteligentne.* Zadanie zrozumienia natchnionego tekstu wymaga pilności i znacznego wysiłku z naszej strony. Kaznodzieja nazywa ten wysiłek „żmudnym zadaniem, jakie zadał Bóg synom ludzkim, aby się nim trudzili” (Koh 1,13). Czasownik „zrozumieć” jest jednym z kluczowych słów w *Księdze Daniela* (występuje w niej piętnaście razy). Tak więc „kto chce się chlubić, niech się chlubi tym, że jest rozumny i wie o mnie” (Jr 9,24). Innymi słowy, poznanie Boga jest ostatecznym celem mądrości.

3. *Czytanie wspólne.* Jak biblijny tekst proroctwa dotarł do nas jako świadectwo społeczności ludu Bożego, tak proroctwo jest przeznaczone dla społeczności ludu Bożego dzisiaj. Choć studiowanie Słowa Bożego nie wyklucza kreatywnego wkładu poszczególnych osób, to jednak jest osadzone we wspólnocie braci i sióstr w wierze. Kiedy Bóg przemawia, zazwyczaj zwraca się do swojego ludu jako społeczności oddającej Mu cześć: „Słuchaj, Izraelu” (Pwt 6,4). Daniel zapowiada, że w czasie końca „wielu” (tzn. lud Boży, „roztropni”) „zrozumie” (Dn 12,10).

4. *Czytanie egzystencjalne.* Jeżeli *Pismo Święte* nie zmieni nas i nie wpłynie na nasz sposób życia, to nie zostanie przez nas zrozumiane. Aby zilustrować to stwierdzenie, rozważmy przypadek europejskiego misjonarza w Afryce, który kpił ze swojego afrykańskiego sługi, który czytał *Biblię*:

- Po co czytasz *Biblię*? To tylko zbiór mitów.

- Gdybym nie czytał *Biblii*, już dawno bym cię zjadł - odpowiedział sługa.

Ta anegdota doskonale ilustruje ważną zasadę potężnego wpływu Słowa Bożego, które zostało porównane do „obosiecznego miecza” (Hbr 4,12). Proroctwo Słowo Boże nie tylko uderza w grzechy naszych wrogów i prześladowców, ale także świadczy „przeciwno” nam (Jr 28,8).

5. *Czytanie etyczne.* Niestety, biblijne proroctwa często bywały wykorzystywane do uzasadniania ludzkiej nikczemności. Rasistowskie teorie głoszące wyższość białej rasy nad czarną, by uzasadnić segregację rasową i niewolnictwo, były opierane na błędnym pojmowaniu proroctwa Rdz 9,25. Antysemityzm, który doprowadził do pogromów i krucjat oraz odegrał istotną rolę w zagładzie sześciu milionów Żydów, także był oparty na błędnej interpretacji biblijnego proroctwa (Dn 9,24). Na przestrzeni dziejów przemoc i zbrodnie przeciwko kobietom popełniane w rodzinach bywały usprawiedliwiane przez proroctwo Rdz 3,16. Studiując prorocze Słowo w tym

kwartale, pozwólmy, by natchnione *Pismo Święte* w zupełności panowało nad naszymi umysłami i sercami, dając nam „wychowywanie w sprawiedliwości” (2 Tm 3,16).

Część III: Zastosowanie

Na podstawie lekcji odpowiedz na poniższe pytania ze szczególnym uwzględnieniem 2 Tm 3,15-17.

Uwaga skierowana na tekst

1. Jakie są kluczowe słowa 2 Tm 3,15-17?
2. Omów znaczenie pojęć takich jak: „*Pismo Święte*”, „mądrość”, „pożyteczne” i „doskonały”.
3. Dlaczego studiowanie *Pisma Świętego* inspirowa do kreatywnego myślenia?
4. Jaka jest struktura tego fragmentu?
5. Jaki jest fragment tego fragmentu?
6. Znajdź dwa inne fragmenty *Biblii* poruszające ten sam temat. Na przykład: Ps 119,97-104 i J 5,39. Wskaż podobieństwa między tymi fragmentami i porównaj ich tematy. W czym są zbieżne, a czym różnią się między sobą?

Uwaga skierowana na osobistą reakcję

1. Jakie słowa w 2 Tm 3,15-17 odnoszą się do ważności i niezbędności podchodzenia ze czcią do studiowania *Pisma Świętego*? Na przykład, przemyśl i omów następujące pojęcia: „*Pismo Święte*” (wskazujące na potrzebę duchowego podejścia), „przez Boga” (dar Boży), „natchnione” (dzieło Ducha Świętego).

2. Jakie słowa w tym fragmencie dotyczą potrzeby inteligentnego czytania? Na przykład, przemyśl i omów słowa: „znasz” (funkcja poznawcza, informacja, uczenie się), „mądrość” (zdolność rozumowania), „wychowanie” (zdolność przyjmowania wskazań i uczenia się nowych lekcji).

3. Jakie słowa odnoszą się do potrzeby wspólnotowego czytania *Biblii*? Na przykład, przemyśl i omów następujące słowa: „od dzieciństwa” (udział rodziców), „poprawa” (zaangażowanie rodziców i nauczycieli), „dobre dzieło” (działanie na rzecz potrzebujących).

4. Jakie słowa odnoszą się do stosowania tekstu *Biblii* w osobistym życiu? Na przykład, przemyśl i omów następujące słowa: „mogą obdarzyć mądrością” (kształtowanie zdolności rozróżniania i osobistego osądu). Jakie słowa odnoszą się do potrzeby etycznej wrażliwości? Na przykład, przemyśl i omów następujące słowa: „w sprawiedliwości” (kształtowanie zdolności rozróżniania między dobrem a złem).

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium *Biblii*.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia